

VOORTGEZET TECHNISCH LEZEN

KARAKTER

JAARGROEP

6

LEESWERKBOEK 3

lessen afstandsonderwijs
theaterteksten

4 Voorbereiden op theaterlezen.

5 Theaterlezen.

Lees de tekst samen.

Dames en heren!

Verteller: Het is woensdagmiddag, de school is uit en de zon schijnt. Noa, Terry en Frank lopen vrolijk kletsend door de straten van de stad. Ze zijn vrienden en gek op toneelspelen en grappen maken.

Terry: Ik vertel hem nog een keer, luister goed. Het zit, het verplaatst zich snel en wordt toch niet moe. Nou, wat is dat? Niemand? Zal ik het dan maar zeggen? Een indiaan op een paard.

Noa: Grappig, ik weet er ook nog een. Kennen jullie dat dramatische verhaal van die koning die gestoken werd door een bij?

Terry: Ja, die ken ik! Het was geen bij, het was een wesp! En die wesp heette dokter Prik. 'Zo koning, dat prikje kost u honderd euro,' zei de wesp.

Verteller: Glunderend kijkt Terry Noa aan, maar dan zegt Frank: 'Onzin, Terry, fout. De bij was geen wesp, maar een mug. En die mug zei: 'Zo, ik vlieg naar de koning en prik die man eens fijn in zijn arm ...'

Noa: Nee, jongens, luister nou! Het was echt een bij en hij had de koning flink te pakken. De arm van de koning zwol op en de koning werd razend. Hij liet zich per koets onmiddellijk naar de dichtstbijzijnde imker brengen. 'Beste man,' zei de koning boos tegen de bijenhouder, 'kijk eens, een van uw bijen heeft mij gestoken!' Raad eens wat de imker toen zei?

Verteller: Noa kijkt de jongens uitdagend aan. Terry en Frank antwoorden niet. Het tweetal kijkt nieuwsgierig naar een verzameling spullen. Dozen, kisten, lampen. Ze staan keurig bij elkaar op de rand van de stoep.

Terry: Moet je kijken, wat een gave dingen! Gooien ze die weg?

Noa: Natuurlijk niet, ze zijn vast bezig met een verhuizing. Nou, kom op, wat denken jullie dat de bijenhouder tegen de koning zei? Frank?

Verteller: Frank heeft geen oog meer voor Noa. Hij trekt uit de spullen een koffer tevoorschijn en maakt het slot los. Hij tilt het deksel op en gluurt vol verwachting in de koffer. 'Wauw, kijk nou, allemaal hoeden en petten en wat is dit? Een indianentooi ...!'

Terry: Tof, zet 'm eens op, Frank, kun je lachen. Ja, zo, man, wat een gave tooi, jij lijkt wel een opperhoofd. Geef die bruine hoed eens, dan word ik de sheriff.

Noa: Hé jongens, voorzichtig nou, ik denk niet dat dit bedoeling is, hoor. Die spullen zijn van iemand. Ze staan vast klaar om opgehaald te worden.

Verteller: Terry en Frank kijken onderzoekend rond. Achter de ramen van de huizen aan de overkant kijken mensen belangstellend in hun richting. Zijn ze boos? Sommigen lachen en zetten het raam op een kier open.

Terry: Dag dames en heren in jullie huizen. Ik ben Terry de stoere sheriff. En hij daar, die krijger met de indianentooi, dat is opperhoofd Snelle Frank. En dat brave meisje ...

Noa: Hé jongens, ik heb ook wat gevonden! Kijk, een bontmantel en laarzen van krokodillenleer. Ze passen ook nog. Mag ik die rode hoed, Frank? Dan word ik koning!

Verteller: Vlug verkleedt Noa zich tot koning. Ondertussen vindt Frank een oud trommeltje. Met zijn hand geeft hij er tikken op. Tam, tam, tam, klinkt het ritmisch door de straat. Tam, tam, tam!

Terry: Dames en heren, Terry de sheriff heeft een raadsel voor u. Het zit, het verplaatst zich snel en wordt toch niet moe. Rara, wat is dat?

Noa: Een indiaan op een paard! Hier komt een nieuw raadsel. Koning Noa is gestoken door een bij en zegt tegen de imker: 'Een van uw bijen heeft mij gestoken!' En wat is het antwoord van de imker? 'Wijst u hem maar aan, koning, dan zal ik hem straffen.'

Verteller: Opeens komt een grote witte vrachtwagen de hoek om scheuren. De chauffeur drukt op de claxon en stuurt de vrachtwagen naar de stoep.

Terry: O, dames en heren, einde verhaal, want daar is de auto van de kringloop.

Geert van Diepen

Kijk terug

Je las een theaterrol. Wat vond je leuk aan je rol? Lukte het om de zinnen te lezen, zoals ze in het echt worden gezegd? Bespreek het met je maatjes.

4 Voorbereiden op theaterlezen.

5 Theaterlezen.
Lees de tekst samen.

Apenstreken

Puck: Oh, wat zal die nieuwe berenverzorgster schrikken op haar eerste dag bij ons in de dierentuin. Trek snel dit apenkostuum aan. We verstoppen ons bij panda Ping Ping. Dat is het eerste dier dat ze moet voederen. Spannend!

Joakim: We bedekken ons met deze bladeren. Dan springen we op, roepen heel hard BOE, en krijsen en dansen als een echte aap. Daar is ze. Ssst. Stil!

Marloes: Dag panda Ping Ping. Mijn naam is Marloes. Vanaf vandaag kom ik je verzorgen. Heb je honger? Wil je graag een bamboe om op te knabbelen?

Puck: BOE! OE OE OE!

Joakim: Welkom in ons team, Marloes. OE OE OE!

Marloes: Wat flauw! Jullie zijn Puck en Joakim, zeker? De anderen hadden me al verteld over jullie en je apenstreken, maar mij laat je niet schrikken.

Puck: Houd je niet van een goede grap? Jammer! We moeten hier hard werken, en af en toe willen wij eens goed lachen. Joakim, waarom bloos je?

Joakim: Ik ben de slangenverzorgster. Kom je straks naar het reptielenverblijf? Dan leg ik de regenboogboa in je nek en maak een foto van jou en de slang.

Marloes: Nu is het genoeg! Weg met die onzin! Hoe halen jullie het in je hoofd om pandabeer Ping Ping te storen? Ze is net bevallen van Ping Pong.

Puck: Wat ben jij een strenge tante. Panda Ping Ping kan heus wel tegen een stootje. We gaan al. Ik ga de pinguïns lekkere visjes geven. Die zijn wel leuk.

Joakim: Hé, stil eens. Er zit daar een man achter die boomstronk. Hij wikfelt iets in een doek. Het is iets zachts, iets rozigs. Het beweegt op en neer.

Marloes: Help! Iemand wil baby Ping Pong stelen! Waarom is deze kooi niet extra beveiligd? Pandaberen zijn zo zeldzaam. Ze zijn heel veel waard.

Puck: Oh, de dief gaat ervandoor. We moeten de politie bellen! Mijn vingers trillen te veel. Het lukt niet. En wat is het alarmnummer ook alweer? Help!

Joakim: Rustig, Puck. Het nummer is 112. Bel jij, Marloes? Ik ga erachteraan!

Marloes: Wees voorzichtig, Joakim. Ik bel de politie. Hallo? Een overval! Kom naar de dierentuin. Er is een gemaskerde man, die steelt Ping Pong.

Puck: Joakim slaat op zijn borst en gromt. Goed zo! De dief denkt dat hij een echte aap is. Hij krimpt ineen.

Joakim: Ik hou deze schurk in bedwang. Marloes, neem jij Ping Pong voorzichtig uit zijn handen? Hij moet snel terug naar zijn mama. Lukt het?

Marloes: Ja hoor. Wat is Ping Pong schattig. Oei! Hij rilt en snift. Is hij ziek?

Puck: Ik hoop het niet. Onze pandababy is geliefd bij iedereen. De bezoekers komen speciaal voor hem. Ze willen allemaal een foto van dit lieve schatje.

Joakim: Puck, houd jij de dief vast. Ik trek mijn apenpak uit en wikkel Ping Pong in de zachte stof, dan krijgt hij het lekker warm. Ik wieg hem in mijn armen.

Marloes: Oeps, mama Ping Ping gromt. Pas op! Ik denk dat ze jaloers is. Ze komt naar je toe. Ze zal toch niet bijten? Oh, wat moet ik doen? Ik ben bang.

Puck: Dat hoeft niet. Kijk! Ping Ping geeft Joakim een dikke knuffel. Haha, ze likt zijn wangen! Ik neem een foto. Zoiets schattigs heb ik nog nooit gezien.

Joakim: Daar is de politie. Neem jij het over, Marloes? Ik hoop dat we goed zullen samenwerken. Misschien tot later? Ik ga naar de sissende slangetjes.

Marloes: Wacht! Ik geef je een kus. Je bent een held! Je redde Ping Pong.

Puck: Jullie lijken wel tortelduifjes! Vlieg maar naar de vogelkooi. Grapje!

Twiggy Bossuyt

Kijk terug

Je las een theaterrol. Wat vond je leuk aan je rol? Hoe vond je het lezen van **woordgroepen**? Vertel het aan je maatjes.

4 Voorbereiden op theaterlezen.

5 Theaterlezen.
Lees de tekst samen.

De haan is weg

Verteller: Het is vrijdagmiddag, kwart voor vier. Zou de haan van Anne alweer terecht zijn? Opgewonden zetten Rein en Kirsten hun mountainbikes tegen het vrijstaande huisje van Anne. Anne is hun oppasmoeder. Elke woensdag en vrijdag zijn ze na school tot zes uur bij haar.

Rein: Hoi Anne, hoe is het met de mooie haan? Is hij alweer terug?

Verteller: Anne schudt nee. Ze heeft achter haar huis een heel grote tuin, zolang als een voetbalveld. Helemaal achterin, niet ver van een sloot, is een kippenweitje en sinds woensdag is de haan weg.

Kirsten: Wat erg! Ik vind zijn veren zo mooi, ze glinsteren in de zon. Ik moet telkens maar aan hem denken. Ik heb zelfs van je haan gedroomd, echt waar, hè Rein? Weet je hoe die droom ging, Anne? Je haan ging op bezoek bij de kinderboerderij in de stad, helemaal in zijn eentje ...

Rein: Ja, heel grappig, Kirsten droomde dat zijn tweelingbroer daar woonde. Toen de dierenverzorger ineens twee hanen zag, viel hij bijna van zijn stokje van verbazing.

Kirsten: Hij wilde een foto maken en haalde zijn mobiel tevoorschijn. Plotseling begon een van de twee hanen te kraaien. 'Tot ziens, broertje, ik vond het reuzegezellig, maar ik moet terug naar huis. Anne maakt zich vast erge zorgen als ik te lang wegblif.'

Verteller: Glimlachend kijkt Anne Kirsten aan. 'Prachtig, joh, wat een wonderlijk verhaal! Misschien is je droom ook echt gebeurd en is mijn haan weer terug. Gaan jullie maar gauw kijken en kijk meteen of er eitjes in het hok liggen. Hier is een mandje, dan zet ik ondertussen thee. Tot zo!'

Rein: Hadden wij maar zo'n tuin, Kirsten, dan wist ik het wel. Dan liet ik een zwembad aanleggen, een skatebaan en een trapveldje met een doel erop.

Kirsten: Wat blijft het stil, hoor je dat? Meestal begint de haan te kukelen als hij ons ziet. Ik ben bang dat hij nog steeds niet terug is.

Rein: Kijk jij in het hok, dan zoek ik tussen de bomen en bij de sloot.

Verteller: Als Rein over het hek klimt en tussen de bomen naar de haan speurt, doet hij een vreselijke ontdekking. Hij schreeuwt van schrik.

Rein: Kirsten, kom gauw!

Verteller: In de sloot drijft een hoop veren. Ze zijn van de mooie haan. Hij is verdronken. Nog diezelfde dag begraven ze het arme dier naast een perenboom. Twee weken gaan voorbij, dan is het Koningsdag.

Kirsten: Joehoe, Anne, ben je thuis? We hebben een verrassing voor je!

Rein: Als herinnering, een hele doos vol!

Verteller: Gelukkig, hun oppasmoeder is thuis. Anne komt naar het keukenraam en kijkt Rein en Kirsten verbaasd aan. Ze zwaait, maakt de buitendeur open en roept verheugd: 'Hé, lieverds, wat doen jullie vandaag nou hier? Op Koningsdag?'

Kirsten: Kijk, Anne, we hebben wat voor je. Pak maar gauw uit, ze zijn allemaal voor jou.

Rein: We zijn wel drie keer over de vrijmarkt gegaan en telkens ontdekten we nieuwe. Wel voorzichtig, want sommige zijn van glas.

Kirsten: Ja, er zijn er ook bij van brons en staal. En een heel bijzondere van porselein. Dat is deze, pak die eerst maar uit. Die mevrouw gebruikte speciaal inpakpapier, omdat het nogal zeldzaam is.

Verteller: Een doos vol pakjes? Anne is er beduusd van. Ze gaan op een zonnig plekje in het gras zitten, aarzelend pakt Anne het eerste cadeautje uit: 'Kijk nou, een haantje?' roept ze verrukt. 'Wat leuk! Wat heeft hij prachtige veren!'

Rein: Ik vond ook een haantje van hout en een andere van was. Het zijn er achttien in totaal en geen een haantje is hetzelfde.

Verteller: 'O, jongens, wat word ik hier blij van,' zegt Anne een half uur later in de keuken. Alle drie kijken ze bewonderend naar de lange rij beeldjes op het kozijn voor het keukenraam. Achttien verschillende haantjes met hun kopje in de richting van het stille kippenweitje.

Rein: Kukelekuu, kukelekuu!

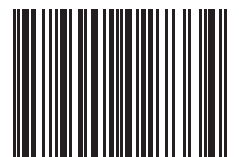
Geert van Diepen

Kijk terug

Je las een theaterrol. Wat vond je leuk aan je rol? Lukte het om **hard** en **zacht** lezen af te wisselen? Bespreek het met je maatjes.

ISBN 978 94 020 2733 4

9 789402 027334

569304

MALMBERG